Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26214
Copyright: Admont, Benediktinerstift

ad sūma iā mentē spē eleuet. si tam hanc importuns
caro tēptationibus inpugnet. cūq; ad contēplan
da animā celestia ducēt obiectis actionis illicitę
imaginibus reuerberat. Hā carnis repente hunc
stimulus sauciat. quē extra carnē contēplatio scā
rapiebat. celū q̄ simul infernq; coartant cū unā
eandē mentē. & subleuatio contēplationis illumi
nat. & importunitas tēptationis obscurat. & ut ui
deat intendendo qd appetat & seuciū bendo in
cogitatione toleret qd erubescat. Ve celo q̄ppe
lux ortē. infernū autē tenebris possidet. Inunū q̄
celū infernq; redigit. cū mens quę iā lucē patrię
supne ēsiderat. & iā de carnis bello tenebras oc
cultę tēptationis portat. Certe iā paul' trū celi
culmā ascenderat. iā paradysi secreta cognouerat.
& tam adhuc carnis bella tolerans gemebat diēs.
Hideo aliā legē in membris meis repugnantē le-
gi mentis mee. & captiuū me ducentē in lege pec
cati quę ē in membris meis. Quid q̄ in hui tanti p̄
dicatoris pectore n̄ celū ds infernūq; coartaue
rat. Qui & uisionis intimę iā lum accepat. & tam
ad huc tenebras de carne tolerabat. Sup se
uiderat qd leuis appeteret. in se cernebat q̄d me-
tuens doleret. iā celestis patrię lux irradiauerat.
adhuc tēptationis obscuritas animū ēfundebat.
cū celo q̄ infernū ptulit. quē & illuminatū se
curitas erexit. & tēptatū gemitus straxit. Et se
pe ēcingit ut fides in mente iā uigeat si tam